



'Artist desk', 2017. © Nel Aerts



'So long, farewell ...', 2013. © Nel Aerts

Nel Aerts maakt hoge verwachtingen waar in Turnhout

Het maske uit Wortel

Nadat ze hoge ogen heeft gegooid in Basel en Londen, krijgt Nel Aerts nu ook een solotentoonstelling in Turnhout, op een boogscheut van haar geboortedorp Wortel. Een thuishatch.

SAM STEVERLYNCK



Nel Aerts. © vrt

In een hoek in de Warande in Turnhout weerklinkt het monotone gedril van een boor. Er zijn echter geen werken aan de gang. Het geluid blijkt afkomstig van een video die wat versholten zit achter grote stukken gekleurd textiel.

In de video zie je een vrouw op een tafel zitten. Met een boor zaagt ze de contouren rond haar lichaam uit, waardoor ze plots door de tafel zakt. Het is een even eenvoudige als ludieke video, met een hoog slapstickgehalte. Kenmerkend voor het werk van de jonge kunstenaar Nel Aerts, die nu met *Ontmaskerd maske* een grote solo heeft in De Warande.

Aerts maakt tekeningen, sculpturen, textielwerk, video's, performances en installaties, maar ze is toch vooral bekend voor haar kolderieke schilderijen. Daarin beeldt ze karikaturale figuurtjes af - nu eens vrolijk, dan weer triest - in een opzettelijk vlak perspectief. Het werk doet wat denken aan dat van de Amerikaanse schilder Philip Guston, maar heeft tegelijk een eigen stijl.

Aanvankelijk voerde Aerts haar gekke

tafereeltjes uit op verweerde multiplexpanelen, een vrij ongebruikelijke keuze. 'Ik heb geen schilderkunst gevolgd', zegt ze. 'Nadat ik anderhalf jaar was afgestudeerd aan de academie, voelde ik me wat op mezelf teruggevallen. Ik ben dan houtsneden beginnen te maken. Hout werkte heel goed voor mij. Omdat het een medium is waarin ik kon snijden en op veel plastischere wijze kon zoeken naar een beeld. Ik heb een paar keer geprobeerd te werken op canvas, maar ik vond dat er te weinig weerstand was.'

Toch heeft ze uiteindelijk de stap naar canvas gezet, zoals blijkt uit een aantal gloednieuwe schilderijen in de Warande. 'Ik had in 2015 een residentie bij het Van Goghuis in Zundert', zegt ze. 'Daar tekende ik vooral zelfportretten. Ik ben die beginnen in te kleuren en heb er verder op gewerkt. Ik wou ze ook maken op levensgroot formaat, maar het klopte niet meer met het hout. De uitvoering op canvas werkte dan wel goed.'

Zo stelt een van die doeken de kunstenaar voor als haremvrouw met groen haar, liggend op een bank met één been hoog in de lucht. Of ze beeldt zichzelf af aan een

barkruk aan de toog in een leeg café. Geen originele onderwerpen, maar toch slaagt ze er steeds in het werk boeiend te houden.

Voyeurisme

En dat doet ze ook door de manier waarop ze moeiteloos switcht tussen schilderijen, sculpturen en collages. Opvallend: ze maakt ook steeds meer gebruik van textiel.

Aerts: 'Ik doe dat vaak met mijn schoonmoeder. Terwijl ik vroeger vaak collages maakte, werk ik nu steeds meer met textiel. De textuur van textiel is voor mij even belangrijk als wat er met een schilderij of collage kan gebeuren. Maar de meeste textielwerken die ik hier toon, staan niet los op zich, maar werken ruimtelijk.'

Zo is de zaal waar haar korrelige Super 8-filmpjes te zien zijn volledig omzoomd met grote, aan elkaar gestikte stoffen doeken. Op verschillende hoogtes zijn kijkgaten aangebracht, waardoor Aerts appelleert aan onze voyeuristische verlangens. Maar ze zet ook elders de ruimte naar haar hand. Wat verderop heeft ze een valse muur opgetrokken. Die is bekleed met behangpapier met aan de voorkant vliegtuigjes, aan de achterkant olifantjes. Het geeft de kille architectuur een huiskamergevoel.

Aerts heeft een ongebreidelde fantasie, die ze op de meest diverse manieren botvriert. Zo toont ze op metalen dragers een aantal jeansjassetjes met op de rug gestikte figuurtjes die voorkomen in haar schilderijen. Een uitstapje naar de mode? 'Nee', zegt ze lachend. 'Ik denk het niet. Maar je weet nooit. Het is voor mij een andere manier om dat beeld in te zetten. Ik heb een twintigtal van die jassetjes gemaakt voor kindjes van vrienden. Ik hou wel van het idee dat die daar nu mee rondlopen.'

De expo maakt de hoge verwachtingen in elk geval waar. Hoe gaat ze met de hype rond haar persoon om? 'Hier valt het best mee, maar toen ik een paar jaar geleden mijn werk toonde op de kunstbeurs Liste in Basel, was dat wel heftiger. Ik denk dat ik zonder arrogant te klinken kan zeggen dat ik op korte tijd geleerd heb hoe ermee om te gaan.'

'Ontmaskerd maske', tot 18 februari in De Warande, Turnhout.

★★★★☆



'Ongewenste ontmoeting', 2017. © Nel Aerts



'The saloon', 2017. © Nel Aerts